

सुवर्चसौषधीस्नानात्तथा सञ्छास्त्रकीर्तनात् ।
 उद्भ्रकण्टकखड्गास्थिश्चौमवस्त्रविधारणात् ॥ १० ॥
 तिष्ठत्यन्यकुमारस्तु तथास्त्वित्यसकृद्ब्रुवन् ।
 शुभाशुभे नृणां युंक्ते तथोक्तिस्तच्च नान्यथा ॥ ११ ॥
 तस्माददृष्टं मङ्गल्यं वक्तव्यं पण्डितैः सदा ।
 दुष्टे श्रुते तथैवोक्ते कीर्त्तनीयो जनार्दनः ॥ १२ ॥
 चराचरगुरुर्ब्रह्मा या यस्य कुलदेवता ।
 अन्यगर्भे परान् गर्भान् सदैव परिवर्त्तयन् ॥ १३ ॥
 रतिमाप्नोति वाक्यञ्च विवक्षोरन्यदेव यत् ।
 परिवर्त्तकसंज्ञोऽयं तस्यापि सितसर्षपैः ॥ १४ ॥
 रक्षोघ्नमन्त्रजप्यैश्च रक्षां कुर्वीत तच्चवित् ।
 अन्यश्चानिलवस्त्राणामङ्गेषु स्फुरणोदितं ॥ १५ ॥
 शुभाशुभं समाचष्टे कुशैस्तस्याङ्गताडनं ।
 काकादिपक्षिसंस्थोऽन्यः खादेन खगतोऽपिवा ॥ १६ ॥
 शुभाशुभञ्च कुशलैः कुमारोऽन्यो ब्रवीति वै ।
 तत्रापि दुष्टे व्याक्षेपः प्रारम्भत्यागएव च ॥ १७ ॥
 शुभे द्रुततरं कार्यमिति प्राह प्रजापतिः ।
 गण्डान्तेषु स्थितश्चान्यो मुहूर्त्तार्द्धं द्विजोत्तम ॥ १८ ॥
 सर्वारम्भान् कुमारोऽस्ति शस्तताञ्चानसूयतां ।
 विप्रोक्त्या देवतास्तुत्या मूलोत्खातेन च द्विज ॥ १९ ॥
 गोमूत्रसर्षपस्नानैस्तदृक्षग्रहपूजनैः ।
 पुनश्च धर्मोपनिषत्कारणैः शस्त्रदर्शनैः ॥ २० ॥